

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 41).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—10 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 44).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 11).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal om det foreliggende forslag til lov om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl. gøre et par korte bemærkninger.

Det lovforslag, der her er tale om, er resultatet af en forhandling, der har været ført mellem mig på den ene side og de fire forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer på den anden side. Udgangspunktet for forhandlingerne var et ønske om sådanne, rejst af disse organisationer, og baggrunden for dette ønske var en henvisning til det forhold, som efterhånden har udviklet sig mellem statens lønningsvilkår og de private erhvervs lønningsvilkår. Det er særdeles kort tid, der er gået, siden tjenestemandsløven blev revideret, og der kan anføres mange betæneligheder ved så relativt kort tid efter at gribe ind med en regulering udover det i tjenestemandsløven fastsatte. Jeg har derfor også villet fastslå, at der ikke i den måde, hvorpå staten har administreret sine forpligtelser i henhold til tjenestemandsløven, har været tale om nogen misrøgt. Der ligger heller ikke i selve den pristalsmæssige udvikling nogen begrundelse for et tillæg til tjenestemandenes lønninger i øjeblikket. Derimod har jeg ikke kunnet bestride, at der i det misforhold, som er opstået mellem den lønningsmæssige udvikling i det private erhvervsliv og de efter tjenestemandsløven fastlagte lønsatser for statens tjenestemænd, ligger en foranledning til at imødekomme tjenestemandorganisationernes ønsker.

Jeg har derfor forhandlet med tjenestemandorganisationerne og opnået enighed med dem om, at et lovforslag som det, der nu foreligger for det høje ting, skulle fremsættes på rigsdagen. Efter dette lovforslag ydes der tjenestemandene et midlertidigt løntillæg, der i realiteten modsvarer 2½ portion reguleringstillæg og således, at denne ydelse har tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1948. Der er desuden sket den lille — man kan sige principielle — ændring i forhold til tjenestemandsløven, at løntillægget, forsåvidt angår ugifte tjenestemænd over 40 år, gives med dets fulde beløb, hvorimod det er begrænset for ugifte under 40 år.

Den motivering for at yde dette tillæg til tjenestemandene, der ligger i lønudviklingen, kan ikke anføres for pensionisternes vedkommende. Jeg har imidlertid forhand-